

ARXIU

DE COMEDIAS Y CÓPIAS DE ELLAS

de

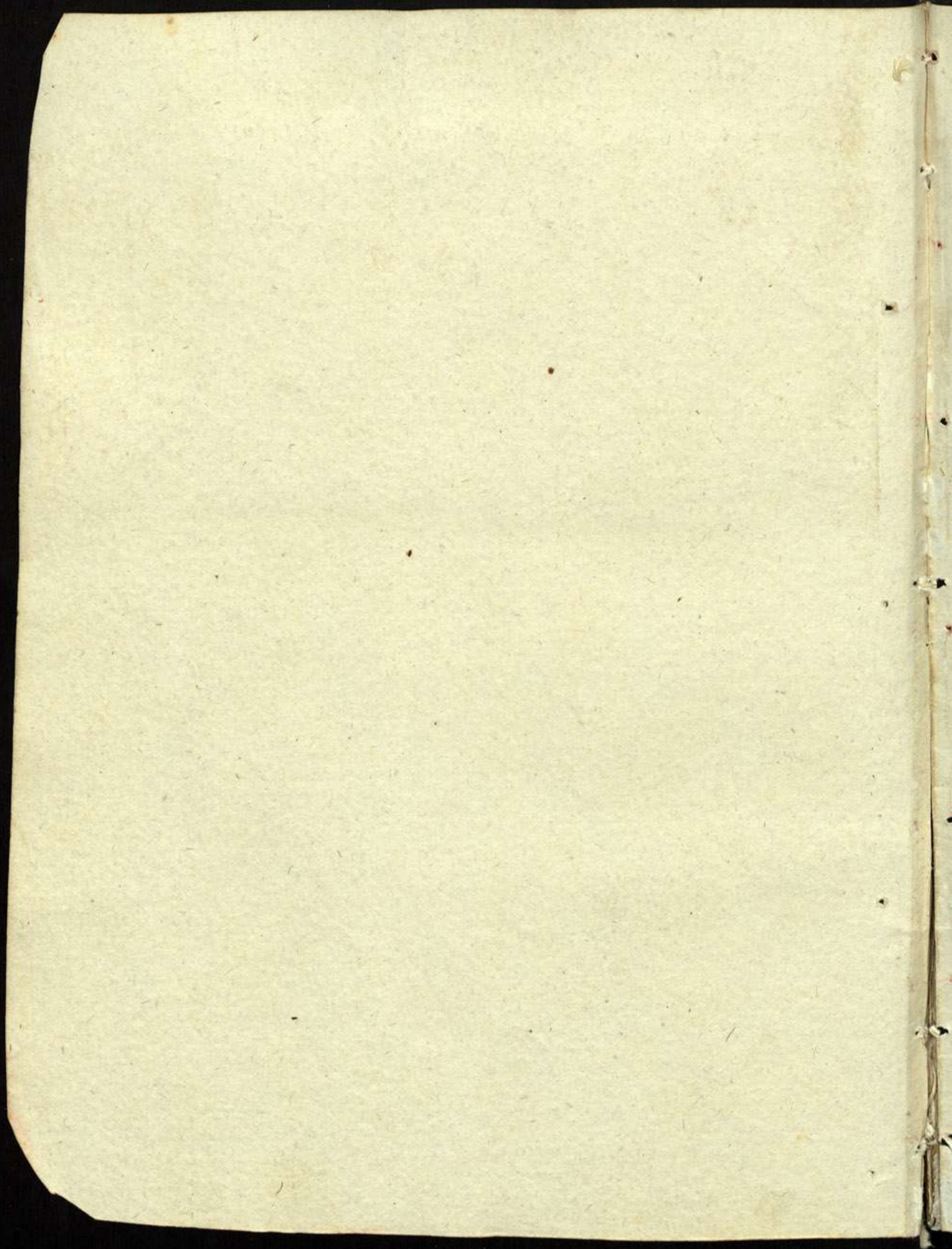
DOMINGO PERRAMON.(Carré de *Jesus 12* boliga, Gracia.)

TOT Á PREUS REDUHITS.

Llogar una comedia 1 rs. id. una pessa 1½ rs. Còpias, cada plech 5 ctos.

L' Avaro.

765

L'Avare.

Memorandum.

L. B. ...

...

17

G' Boaro.

Monolech.

Personatge.

D. Pau.

L'escena representa una habitació pobre y poch amoblada. Una taula coixa; cadira idem, y altres objectes ridiculs componen lo decorat.

D. Pau que vestirà ridicul ab bata y gorra, apareix sentat a la taula ab lo calaix obert y rient.

D. Pau. ¡Ay! que m'agrada tocarlos:

que groguets, quin goig que fan.

Si algun dia me ls robessin,

¡Ay Senyor! Deu us en guar.

De segur que en moriria

d'anyoransa l'endemà.

Gon meus..... in costan suadas

(es dir, no he treballat may)

pero me'ls he fet, no creguin

que siga falsificant.

Pes d'això, soch un bon home,

ningu de mi pot dir mal,

si no que sigan ls pobres

perque no'ls faig caritat,

o algun vehi de l'escala

qu'al venirme a emnatllavar

faig. ~~ls~~ sort per no deixarli,

o'ls parents, o algun estrany.

qu'al sentirne oli de cuartos

in voldrian visitar.

To visch tot sol, no tinc dona,

ni n'he volgut tenir may

puig l'hauria de mantindre
 y donan molts mals de cap.
 Quant algun cop m' aconsellava
 que prenga algun estadant
 per si m' agafa una basca
 a la nit, yo penso ja!
 vosaltres busquen la moma
 y no m' agafaren pas.
 Fins m' inspiran po las moscas
 que rodan per qui al voltant:
 cada nit somio lladres,
 tinc la pistola al capsal,
 y lo soroll m' esparvera
 que faig yo tot caminant.

Tanca precipitadament l' calaix, y s' queda en actitud ridicula.

¡Quí hi ha? No hi soch. ¡Verge Santa!

Si are entressin quin apuro...

pot se in ve a busca algun duro
algun que pateix carpanta.
Torneu demà. Ja sou fora.

Vaya un susto m'han donat

(Atgafa ls diners) Angels meus, cap al forat
ya parlarem una altr' hora.

¡Chim goig fan ls patacons!

(Fent pió a las mascas) Fugiu d'aquí llamineras.

(Als diners) Veniu doblas ensiseras

que vull ferros nil patons.

Be'n sou prou d'acariadas;

be'n sou prou de benelidas;

be'n sou prou d'acondubidas

y be'n sou prou de buscadas.

Pero estan lo men afany

que per no veurens perdidas

poden estar convenudas

que no vos deixaré, ni a guany.

19

Mira per las escleras y convensut de que vingué l'ura las amaga
en un forat de la paret y l'tapa ab un cuadro de G. Pau.

Dolsas caricias mevas

dormim tranquilas

vostre carinyos amo

fidel vigila.

G. Pau guardenlas

en cara que no cremie

dingas candelas.

La professo de Corpus

are s'atansa

y yo prometo fervos

gran luminaria,

cullin la cera

que de ls iris degota

y al carré s queda.

Si m' troves una llantia
la culhira.

y si algu m' dones oli
vos l' encendria.

Pero per are
guardemels a las foscas
fins a trovala.

La un badall, y dirigintse a un armari tren un boi de pa.)

La lo mal de cor m' apreta
estich dejú de dos dias,
y aquest pa me dol menjarmel
guardantlo demá n' tindria.

!Caj No me l' menjo deixemlo
beure aigua que també atipa.
dihment que l' ventre no sap
lo que l' hi donan. ¿Qui crida? (dirigintse al fora)
De segü deu ser alguin pobre

que sent olo de farina.

20

No te'l donare, no eridis.

A l'altre porta. M'atyan,

figurat yo no me'l menjo

y la gana m' mortifica.

Com hi ha mon no se' hont desarlo

que si'ls ratolins hi arriban,

de seguir que no m' en dexan

ni una engruneta petita.

¡Deu! Quina poca memoria

tinch de rentar la camisa

qu'ahir vaig trovar al vespre

en un munt d'escombraries!

Encara que te' pedassos

y esta per tot descuida,

no crech que ningú la veigi

a sota de la camisa levita.

Després, a aquelles botas
que vaig culir l'altre dia
la una Gota Muralla
y l'altre a la Boqueria,
negras, ab un xich de sutje
no faran pas mala fila.

Taquell barret que va caure
del coloma d'En Medina
y per sort vaig replegarlo,
ben respallat farà fira.

Los pantalons forats tenen
pero ls cusiré una mica,
y tindre un vestidet cayo
si puch reculli una ermilla.

La qüestió es no gastá moma
y fer goig a una farina,
que tinga un reco de doblas,

per juntá ab las mevas fillas

21

(torna a badalló) Los pobres budells com rocan

treyem lo pa de la vista

que si me'l miraba gayre

de seguir me'l menjaria.

Quant va morir lo meu Pare

va dirme: «Noy es la vida,

«pels uns, castell formidable

«pels altres una joguina.

«En, prenta com nullo t'sembli,

«y deixa que la gent diga.

«No't fassi pi aquella plaga

«que'l mon coneix per la critica.

«Si tens de gastar, gasta

«lo mes just, fill, estalvia.

«No't fassi pi'l nom de Bata

«perque ya t' ve de familia

"Aquets diners que yo t deixo
"no son fruit de cap fatiga
"ls van guanyar yo y ta mare,
"captan per pobles y vilas,
"ni yo vaig estrenar calsas
"ni ella va estrenar faldillas,
"anaban vestits de deixas ☒
"de la gent caritativa.

"Gi t menjas una arengada,

"pensa qu' es una gallina

"y aduca be' ls ulls quant passis

"per hont venguin lloganissa.

"Perque ls ulls son envejosos

"y volent tot lo que miran.

Aixo m^{va} dir lo meu pare

molt formal quant se moria,

y yo crech be que complexo
com fill que ls consells estima

Mirant per
la finestra)

¿Pero que miro?

¡Verge Santissima!

Uns vehins pobres
de carn s'atipau.

¡Com traqueixan!

Sembla mentida;

de bona gana

castigaria

à tots los homes

que no estalvian.

¡Menjen patatas

cols y farina!

No puch mirarho

perque m'hirrita.

Si lo men pare

axo sabra,

cap. duple in queda

s'enfadaria.

Y encara meyan p'el;

ino hi ha justicia?

Fins la porrona

tornan à omplirne,

no crech qu'en deixin

ni gens ni mica;

ni en demà pensan

que també es dia.

Dos llums enceros

veig à la puina;

Vull apagarlos

si'l buf m'hi arriba. (Bufa)

(Crida)

¡E! No m'escoltan;

riuen y cridan

ya un gos l'hi donan unes
talls que m'encisan.

23

(Banca la finestra y s'alhunya com esgarberat.)

Deu que m'perdoni

la mala vista (Perignante.)

(Va fentse forch.) La llum del dia s'apaga

y sento que l'lit me crida
ni gresol ni llum anera

no n'hi gastat en ma vida.

Si a la nit tinc de llevarme
que sol succehir molt poch,

com que tinc ya compris l'esme,

fins corrents no topo en bloc.

To a casa no tinc visitas

ni tampoch ne vull tenir

perque espatllan las cadiras

y a questa la vull per mi.

Es un recort de ls meus avis
qu'eternament vull guardá
y lo dia que yo m'mori
com a vincul quedará.

Aquesta taula recorda
grans fets del antepassats
y en aquest calaix tenian
alguns patacons tancats.

Aquell enadro no s recorda
ni del pintó que l'va fe
pero yo si que m'recordo
que me l'vaig trová l' carré.

Ten fi tot lo que tinc en are
y lo que sempre he tingut
no m'ha costat may cap enarto
sempre del cel m'ha vingut.
Ahir vaig rebre una carata

escrita d'un meu parent
preguntant-me si al morir-me
deixaria testament.

No l'hi vaig tornar contesta
ni tanpoch n'hi tornare
may mes l'hi perdono l'error
que vaig gastar pel carté.

¡Aneu al diable ganassas!

¡Goeh pobre! ¡No tinc un clau!

Perque los diners que tenia,
are me los guarda Sant Pau.

Aquets diners quant yo'm mori

(s'aigenolla devant
del cuadro.)

no los donguen a cap trapella

y fessen fe una capella

perque tothom los adori.

(Parxeca yta una acció de desfallit.)

¡Allí es lo que m'ha passat! ¡y de mi!

sento que la forsa m' manca
¡G. Pau! La vista se m' tanca
y a penas m' puch tenir.

(Mitz cayent arriba a la taula seu a la cadira y al recolzar se catmen-

tots tres.) ¡Valgam Deu! que soch pavana
aixó es la debilitat
que de mi s'apoderat,

y m'estich morint de gana.

No vull crida a ningú, no,

sembla qu'encara soch viu;

m' trovarian lo viu

y de ser robat tincn pó.

Ab l'afany d'estalvia

estich dos dias dejú

tan sols ho sento per tu.

hermós bocinet de pa.

Per tu, que moltes vegades,

A'hi tingut propet de mi
no volgente fer pati
ab las mevas caixaladas.

Aden si an estrelletas
qu'el meu cor enllumenaban,
alegrantme quant estaban
al meu devant tan groguetas.

~~Ja no sentire may mes
lo vostre dinch armonios,i guardemels G. Pau glorios!
Guardemels los meus dines.~~

Ja soch al calaix, tan sols
l'estarn' aqui terra in mata,
perque dech teni la bata
empastifada de pols.

i Aden Mon! vaig a mori
que ya estich fret com lo glàs

ya se que no m'ploraras

perque no pensas ab mi.

La ven se m'encalla al coll.

Prou farán los meus vehins

una auca de rodolins

dihent qu'hi fet mort de poll.

